

מ"ת 57144/06/17 - מדינת ישראל נגד MAMADY TRAORE, מס' 9064688 אסיר

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"ת 57144-06-17 מדינת ישראל נ' מס' אסיר (עציר)
תיק חיצוני: 235836/2017

בפני	כבוד השופט אייל כהן
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	MAMADY TRAORE מס' אסיר 9064688 (עציר)

החלטה

בפניי בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים.

כתב האישום ובקשת המעצר

נגד המשיב הוגש כתב אישום האוחז שני אישומים, שעיקרם עבירות מתחום ההונאה והזיוף.

על פי הנטען באישום הראשון, בדצמבר 2007 או עובר למועד זה, המשיב, תושב גינאה, נכנס ארצה ממצרים באופן לא ידוע. כאשר נתפס ע"י כוחות הביטחון הזדהה בשם "מוחמד סנגרה" והוטבע בטביעת אצבע אשר שויכה לשם זה. ביום 1.11.16, דחתה רשות האוכלוסין וההגירה את בקשת המשיב לקבלת מקלט בארץ ומאז שוהה הוא בארץ שלא כדין.

נטען כי במועד הרלבנטי נהג המשיב להתייצג בפני מכריו ולרבות בפני בת זוגו בשם "ג'ק בני" ואף זייף באמצעות תוכנת "פוטושופ" אשרת שהייה בשם זה, המתירה לו כביכול לעבוד בארץ עד שנת 2018. במועדים שונים השתמש המשיב באשרת השהיה המזויפת הנ"ל, בכניסה למועדונים שונים.

ביום 1.6.17 התייצג המשיב בעל פה בפני שוטר שהגיע לדירתו, בשם "מוחמד דומנדי" וכך עשה גם בעת חקירתו במשטרה, בהמשך. משנתפס דרכונו בביתו הובהר שמו האמיתי.

בשל כל אלה הואשם המשיב בכניסה לארץ ושהייה בה בניגוד לחוק - עבירה לפי סע' 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952; התחזות כאחר- לפי סע' 441 לחוק העונשין התשל"ז-1977 (**להלן: "החוק"**); זיוף- לפי סע' 418 לחוק; ניסיון קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות- לפי סע' 415 סיפא לחוק ושימוש במסמך מזויף - לפי סע' 418 ו-420 לחוק.

על פי הנטען באישום השני, בין השנים 2012 ועד ליוני 2017, נהג המשיב לזייף באמצעות תוכנת "פוטושופ", במחשב

נייד שברשותו, אשרות שהייה עבור תושבים זרים. המשיב עשה כן ע"י יצירת קבצי תמונות של אשרות שהייה ועריכתם, תוך הסרת "שכבות" מידע או הוספתן. בין היתר, שינה המשיב אשרות שהייה קיימות, כך שהוסיף בהן היתר עבודה, שינה תוקפן של אשרות שהייה או עבודה ועוד.

במועד הרלבנטי יצר המשיב באופן זה, במחשבו האמור, כ- 1,387 מסמכים מזויפים, רובם ככולם מסמכים הנחזים להיות אשרות שהייה או עבודה.

עוד נטען, כי לפחות בכחמישים הזדמנויות שונות הדפיס המשיב את האשרות המזויפות במדפסת ביתית ומסר אותן לידי המבקשים בתמורה לתשלום סך 100 ₪ למסמך. כמו כן זייף באופן המתואר מעלה צילום של דרכון גינאי בכך ששינה את מספרו, מועד הוצאתו ומועד יום תפוגתו.

בשל אלה הואשם המשיב בזיוף בנסיבות מחמירות (ריבוי עבירות) - לפי סעי' 418 סיפא לחוק.

בבקשת המעצר ציינה המבקשת, בין היתר, כי המשיב נעצר ביום 12.6.17, לאחר שהוזמנה ניידת לביתו ביום 1.6.17, בשל אירוע החורג מעניינו של כתב האישום. המשיב הוכיח תעוזה בכך שהזדהה בעת חקירתו במשטרה בשם אחר ולאור כל המיוחס לו עולה חשש גבוה להימלטותו, היה וישוחרר.

המשיב נעדר עבר פלילי.

קורות ההליך ותמצית טיעוני הצדדים

כתב האישום הוגש ביום 26.6.17. ביום 9.7.17 עתרה באת כוח המשיב לשחרורו, על אף שלא היה בידה להבהיר סופית את עמדתה בסוגיית הראיות לכאורה. הדיון נדחה לשם בחינה נוספת של ההגנה את חומר הראיות. עוד באותו דיון ציינה הסניגורית כי המשיב חולה ונזקק לתרופות מסוימות.

בישיבת יום 13.7.17 הסכימה ב"כ המשיב לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר. הסניגורית ציינה כי המשיב שוהה בארץ שלא כדין רק מזה מספר חודשים, לאחר שנדחתה בקשתו לקבלת מקלט. כמו כן שבה ועתרה לשחרורו של המשיב לחלופת מעצר ביתית. שני מכריו של המשיב הוצעו כמפקחים ונחקרו. המבקשת לא הסתייגה מן המפקחים המוצעים ככאלה, אך דבקה בעמדתה לפיה דינו של המשיב להיעצר עד לתום ההליכים. על אף בקשתו המקורית לשחרור, הסכים המשיב, לחילופין, גם למעצרו בתנאי איזוק, בפיקוח המפקחים המוצעים. המבקשת התנגדה אף למעצר בתנאי איזוק. בכל מקרה התנגדה לשחרור בתנאים או למעצר בתנאי איזוק, בטרם קבלת תסקיר על אודות המשיב. בתום הדיון מצאתי להורות על קבלת חו"ד היתכנות איזוק בכתובת החלופה המוצעת.

עובר לישיבת יום 20.7.17 התקבלה חוות דעת המלמדת על היתכנות איזוק בכתובת החלופה המוצעת, בחולון. הצדדים שבו וחזרו באופן עקרוני על עמדותיהם, תוך חידוד:

המבקשת ציינה כי על פי הוראות החוק, הואיל והמשיב מואשם בכניסה שלא כדין ארצה, אין להורות על מעצרו בתנאי איזוק, אלא אם הבהיר בית המשפט "מטעמים מיוחדים שיירשמו" כי ניתן להסתפק במעצר כאמור, בשל נסיבות ביצוע העבירה או נסיבותיו המיוחדות של המשיב. עוד ציינה כי מטעם זה ממש, על פי הוראות החוק, לא ניתן להורות על מעצרו של המשיב באיזוק בטרם קבלת תסקיר בעניינו, "אלא מטעמים חריגים שיירשמו". לדבריה מדובר ב"חובת תסקיר". המשיב אינו צולח לשיטתה של המבקשת את השלב הראשוני של מתן אמון בו, לאור טיב העבירות המיוחסות לו, היקפן וקלות ביצוען. העילות הרלבנטיות הן מסוכנות וחשש הימלטות גם יחד. המבקשת הבהירה כי אינה חולקת על כי המשיב חולה במחלה מסוימת, אם כי המשמעות המעשית של חומרתה והשפעתה עליו בעת הזו, כנשא המחלה, אינם ברורים ו"יש אנשים שחיים עם הדבר הזה". לשיטתה, העדר עבר פלילי וקיומה של המחלה אינם באים בגדר "טעמים חריגים".

עוד נטען לחילופין כי ללא מעורבות שירות המבחן לא ניתן להעריך את טיבם של המפקחים המוצעים (- כך נטען על אף שבדין קודם הבהירה המבקשת כי לא מצאה פגם במפקחים המוצעים, ככאלה). ב"כ המבקשת הוסיפה וציינה כי יכולתה להתחקות אחר עברו הפלילי של המשיב מוגבלת, בהינתן כי הוא שוהה בלתי חוקי.

ב"כ המשיב הדגישה בטיעוניה כי לא מתקיימת "חובת תסקיר", אלא אך חובה להצביע על קיומם של טעמים חריגים שלא לקבלו. כן ציינה את פרק הזמן בו שוהה המשיב במעצר וכי אין צורך ממשי בקבלת תסקיר, בהעדר כל מורכבות או צורך טיפולי-שיקומי ולאחר שבית המשפט התרשם ישירות מן המפקחים המוצעים. לשיטתה, קבלת תסקיר אך תעכב לשווא את שחרורו של המשיב ממעצר ממשי. הסניגורית סבורה כי העדר עבר פלילי, גיל צעיר, שיתוף הפעולה של המשיב עם המשטרה בחקירתו, מהות העבירות ומחלתו של המשיב- כל אלה מצדיקים בנסיבות את שחרורו אף בלא קבלת תסקיר. צוין כי עסקינן במחלה קשה, אשר טיבה המדויק ידוע לבית המשפט על אף שלא צוין בפרוטוקול, בשל צנעת הפרט וכי המשיב מטופל תרופתית. נטען כי הטיפול הרפואי לו זוכה המשיב במסגרת שב"ס "אינו מלא".

דין והכרעה

בצד קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, חובה על בית המשפט לבחון האם ניתן לאיין את מסוכנותו של הנאשם שבפניו, בחלופת מעצר. תנאי מקדמי לשחרור הוא מתן אמון בנאשם.

נאשם המואשם בכניסה ארצה ובישיבה בה שלא כחוק, אפשר וייעצר באיזוק אלקטרוני, אם שוכנע בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, כי בשל נסיבות ביצוע העבירה או נסיבותיו המיוחדות של הנאשם, ניתן להסתפק במעצר כאמור [סע' 22ב(ב)(3) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996]. עוד מורה החוק בנסיבות כאלה על קבלת תסקיר בטרם ייעצר הנאשם, אלא בהתקיים "טעמים חריגים שיירשמו" [סע' 22ג(ב)(1) לחוק הנ"ל].

המשיב מואשם בעבירות חמורות שטיבן זיוף ומרמה. אין להקל ראש באלה, כלל ועיקר. העבירות בוצעו לכאורה משך כארבע שנים, ברקע היותו של המשיב שוהה בלתי חוקי בארץ. ככלל, עבירות מעין אלה מעלות באופן טבעי את החשש כי לא ניתן ליתן אמון במשיב, שכן מגלמות הן מעילה באמון. משכך, על חלופת המעצר לספק מענה "לא רק ביחס לאפשרות ה[משיב] לבצע את אותם מעשים ספציפיים.... אלא אף לספק מענה לאפשרותו ... לבצע מעשי מרמה בדרכים נוספות, הרלוונטיות להתאמת חלופת המעצר למטרת המעצר בנסיבות...". (בש"פ 5948/14 **אביכזר נ' מדינת**

ישראל, מיום 21.9.14).

אין מקרה אחד דומה למשנהו ו"כל נתון נוסף המונח על כפות המאזניים ושקילה מחדש עשויים להטות את כפות המאזניים לכאן או לכאן, למעצר או שחרור" (כב' השופטת נאור, כתוארה אז, בבש"פ 7686/03 רפיב נ' מדינת ישראל, פד"י נז(6), 753, 763).

כך למשל, יש ועבירות הזיוף נעשות בתחכום רב ביותר; בצוותא עם אחרים; אגב קיומו של עבר רלבנטי מכביד; תוך פגיעה כלכלית בציבור או אף סיכון חיים (ראו והשוו: בש"פ 4268/13 שרונה פרינץ נ' מדינת ישראל, מיום 20.6.13). לעיתים הוכיח הנאשם במעשיו יכולת הימלטות מאימת הדין, בד בבד עם צבר נתונים לחומרה, המחייב את מעצרו (ראו למשל: בש"פ 2474/13 דן כהן נ' מדינת ישראל, מיום 14.4.13). ברי כי בהתקיים נסיבות מתאימות לא יהא מנוס ממעצר מאחורי סורג ובריח, גם בעבירות מעין אלה. עם זאת, ברירת המחדל היא לנסות ולאייץ את מסוכנות הנאשם בדרך הפוגעת פחות ככל הניתן בזכותו לחירות. שלא כבתת-קטגוריות מסוימות, כגון עבירות סחר-סם, לא נקבע כלל לפיו דינו של המזייף והמרמה להיעצר, אלא בהתקיים חריגים.

על רקע האמור, יש לבחון האם בנסיבות המקרה דן ניתנת מסוכנותו של המשיב לאיון בחלופת מעצר ומה יהא טיבה של זו.

עיון בכתב האישום מעלה כי המשיב מואשם באישום השני בכחמישים מקרים של זיוף אשרות, אותן מכר תמורת ₪ 100 למסמך. כתב האישום מציין כי המשיב יצר במחשבו כ- 1,387 מסמכים מזויפים. נתון אחרון זה משמעותי לחומרה, ורלבנטי בכל הנוגע לבחינת מסוכנותו של המשיב. עם זאת, אין להתעלם מכך כי מבין כלל המסמכים שזויפו, מואשם המשיב במכירת כחמישים מהם, בלבד.

נתון נוסף לחומרה הוא עובדת שהייתו של המשיב בארץ משך שנים, שלא כחוק. התקשיתי לרדת לטיבה של הסניגורית לפיה רק במהלך החודשים האחרונים שהה המשיב בארץ שלא כדין ואני מוצא לדחות טיעון זה מכל וכל.

נתונים אלה מגבשים את עילות המעצר המתקיימות במשיב- הן חשש הימלטות והן מסוכנות לפיה ימשיך ברוע מעלליו.

המשיב נעדר עבר פלילי. אני מוצא לדחות את טיעון המבקשת, לפיו בשל היות המשיב שוהה בלתי חוקי, מוגבלת יכולתה להתחקות אחר עברו. לא מצאתי כיצד קשור ראשון לאחרון. כשם שאספה המבקשת ראיות לכאוריות לחובת המשיב מושא הליך זה, פשיטא כי יכולה הייתה גם בעבר לעשות כן, על אף היותו שוהה בלתי חוקי. העדר עבר פלילי מהווה נתון לקולא לזכותו של המשיב.

לא נטען בפניי וממילא לא הוכח גם ברמה הלכאורית, כי המשיב פעל באמצעות שותפים. נטען כי פעל לבדו באמצעות תוכנת מחשב זמינה לכל דורש, ממחשבו. עוד יוזכר כי המשיב נתון במעצר מזה מספר שבועות. הדעת נותנת כי גם לכך

נודעת השפעה מרתיעה עליו. בהינתן כלל האמור, סבורני כי המשיב הוא בר שחרור, באופן עקרוני, ממעצר שמאחרי סורג ובריוח. מסוכנותו ניתנת לאיון גם בחלופת מעצר ביתית הדוקה, עם מערך פיקוחי אנושי מתאים ובאופן שבו תימנע ממנו כל גישה למחשב.

מסקנה זו מתחזקת, בהינתן כי המשיב חולה במחלה קשה. מפאת צנעת הפרט לא אפרט את טיבה. מסמך מסוים צורף לתיק בית המשפט בהקשר זה. על אף טיעון המבקשת לפיו לא ברורה מידת ההשפעה של המחלה על חיי המשיב, אין חולק כי הוא נוטל תרופות באופן קבוע לשם התמודדות עם מצבו הרפואי וברי כי הוא נדרש ויידרש לטיפול רפואי. אכן טיפול רפואי אפשר וינתן גם במסגרת מעצר במתקן כליאה ואולם כשאין הכרח ברור בהותרת נאשם במעצר, נסיבות מעין אלה מהוות משקל המטה גם הוא את הכף, לעבר שחרור.

התרשמתי ישירות משני המפקחים המוצעים. שניהם אזרחי ישראל אם כן אחד מהם קיבל את אזרחותו הישראלית לפני כארבע שנים, לאחר ששהה בארץ כתושב ארעי. המפקחים נעדרי עבר פלילי. הראשון רווק העובד למחייתו והאחרון גרוש ואב לילדה, בעל חנות המתגורר בחולון ומציע את ביתו כחלופת מעצר. התרשמתי כי המפקחים, המבקשים מאד לסייע לחברם, מודעים לחומרת המיוחס לו וכי אוכל ליתן בהם אמון כי יבצעו את מלאכת הפיקוח כהלכתה. במועד בו נחקרו הבהיר התובע כי לא מצא כל פגם בהם ועם זאת בדיון מאוחר יותר נימקה התובעת את בקשתה כי אורה על קבלת תסקיר גם על מנת שיבחן את המפקחים שכן "אין לנו את הכלים לאמוד את המשיב והמפקחים". השינוי בעמדת המדינה בהקשר זה לא נומק ואני מוצא לדחותו, גם מטעמים שיפורטו להלן.

המבקשת סבורה כי בכל מקרה יש להורות על קבלת תסקיר. אני מוצא לדחות טענה זו.

בבש"פ 27/15 יונס נ' **מדינת ישראל** (מיום 15.1.15) עמד כב' השופט עמית, בין היתר, על כך כי ייתכנו מקרים בהם יורה בית המשפט על מעצר עד תום ההליכים ולחילופין יורה על שחרור לחלופה, אף מבלי להידרש לתסקיר. כן עמד על העלייה בכמות התסקירים הניתנים ביחס לעבר, בנימה ביקורתית-משהו, המלמדת על כי לא תמיד הדבר הכרחי.

לאחר ששמעתי את כלל טיעוני הצדדים, שוכנעתי כי אין צורך בנסיבות בקבלת תסקיר, שכן כלל הנתונים הרלבנטיים לשם הכרעה מצויים בפניי. אין להכביד לשווא על שירות המבחן העמוס לעייפה, אך יודגש כי איני נמנע מהפניית המשיב אליו בשל אותו עומס, אלא בשל העדר נחיצות בדבר, לטעמי. ממילא אמרתי בכך כי אין הצדקה להמתין לקבלת תסקיר, בעוד המשיב שוהה במעצר ממשי עד לקבלתו.

כאמור, המשיב נעדר עבר פלילי. העבירות המיוחסות לו ונסיבות ביצוען אינן מסוג כזה המלמד על התמכרות, כגון התמכרות לסם או אלכוהול. אין בנמצא מורכבות כגון התמכרות ושאלת גמילה בצידה, עבר פלילי מגוון, מורכבות נפשית כגון תחלואה כפולה, מורכבות כגון זו המצויה לעיתים בתיקי אלמ"ב, אובססיביות כלפי בת זוג וכיוצ"ב נתונים המצדיקים קבלת תסקיר.

הנתונים הרלבנטיים פשוטים וברורים: העדר עבר, עבירות זיוף חמורות שבוצעו בקלות יחסית על ידי המשיב לבדו

הניתנות לאיון בקלות יחסית, מחלת המשיב ונתון נוסף שאינו במחלוקת והוא שיתוף הפעולה של המשיב עם המשטרה. איני מוצא כי קבלת עמדתו של קצין מבחן תבאר דבר מה שאינו ברור כעת. הוא הדין גם באשר לשאלת מיהותם של המפקחים, לאחר שהתרשמתי מהם ישירות כאמור ונחה דעתי באשר למידת כשירותם.

בצד כל אלה, לאחר שהפכתי בדבר, סבורני כי הגם שהמשיב בר שחרור ממעצר מאחרי סורג ובריה, מן הראוי להורות על מעצרו בתנאי איזוק. חומרת המיוחס לו, לרבות הקלות בה ביצע לכאורה את עבירותיו, יכולתו הלכאורית המוכחת לזייף ולהונות, בצד חשש מובנה להימלטות מן הדין, מחייבים כולם את עיבוי חלופת המעצר המוצעת, ע"י איזוק. מסקנתי זו מתחזקת גם בהינתן כי הוצעו אך שני מפקחים, שאינם בני משפחה.

סבורני כי מעצר בתנאי איזוק יהא מידתי בנסיבות, בשקלול כלל הנתונים שבפניי, בד בבד עם מערך פיקוחי מתאים, חלופה ביתית קונקרטי וערובות כספיות גבוהות באופן יחסי.

כל אלה מהווים לטעמי "טעמים מיוחדים". משקלו המצטבר של צבר הנתונים אותו פירטתי לעיל, בזכות אי הותרת המשיב מאחרי סורג ובריה, בא בגדר "טעמים חריגים" המצדיקים הימנעות מקבלת תסקיר.

הוראות החוק שצוינו לעיל מנחות את בית המשפט ליתן דעתו ביתר שאת באשר לצורך בקבלת תסקיר בנסיבות כגון אלה שבפניי. כך הוא הכלל אך חריגו בצידו, כפי שמורה החוק. נתתי דעתי בהתאם ובאתי לכלל מסקנה בדבר מעצר המשיב בתנאי איזוק, בד בבד עם איסור שימוש במחשב, פיקוח אנושי הדוק וערביות מתאימות.

דיון בעניינו של המשיב קבוע בפני כב' השופטת גלט בבוקר יום זה. ניתן יהא לעצור את המשיב בתנאי איזוק, כפוף לאמור להלן ובכפוף להבהרת נתונים שונים שיש להבהיר במהלך אותו דיון, כמו גם החלטה מתאימה שתינתן בתומו.

לאור כל האמור אני מורה כדלקמן:

א. המשיב יעצר בתנאי איזוק אלקטרוני, בכתובת החלופה שבחולון. **קיים שוני בין הכתובת שנרשמה מפי המפקח בדיון (פ' 13.7.17 עמ' 9 שו' 22), לבין זו הרשומה בחוות דעת ההיתכנות. על הצדדים להבהיר מהי הכתובת המדויקת והנכונה. ב"כ המשיב תתייחס לאמור בחוות דעת ההיתכנות באשר לצורך להתקין נק' בזק במרכז הבית.**

ב. המשיב ישהה במקום מעצר הבית משך 24 שעות ביממה, כאשר הוא מפוקח באופן צמוד והדוק על ידי מי מהמפקחים שפרטיהם בפרוטוקול הדיון מיום 13.7.17.

מובהר למשיב כי נאסר עליו לצאת מפתח מקום מעצר הבית מסיבה כלשהי, למעט לדיונים שיתקיימו בעניינו בבית המשפט על פי זימון כדן ובליווי ובפיקוח צמוד והדוק של מי מן הערבים המפקחים.

- ג. נאסר על המשיב ליצור קשר כלשהו, בין במישרין ובין בעקיפין, עם מי מהמעורבים בפרשה.
- ד. נאסר על המשיב להשתמש באופן כלשהו במחשב, מכל סוג שהוא ולכל צורך שהוא, לרבות טלפון סלולארי שבו קישור לאינטרנט.
- ה. תחתם ערבות עצמית בסך 25,000 ₪.
- ו. תחתם ערבות צד ג' על-ידי כל אחד מהמפקחים שפרטיהם בפרוטוקול הדיון מיום 13.7.17, בסך 20,000 ₪ כל אחת.
- ז. הפקדה במזומן בסך 10,000 ₪.
- ח. מוטל צו עיכוב יציאה מן הארץ. ככל שקיים דרכון ברשות המשיב יפקד הוא עד לא יאוחר ממחר בשעה 12:00. ככל שהדרכון מוחזק בידי המשטרה יוותר הוא בחזקתה. **ככל שדרכונו של המשיב אינו בתוקף יצהיר על כך בפני כב' השופטת גלט.**
- בדיון שנקבע ליום זה ישיב המשיב מענה באשר לכתובת החלופה ולדרכונו. כמו כן, ככל שיבקש שלא להפקיד את מלוא סך ההפקדה באופן מיידי תוכרע בקשתו זו ע"י כב' השופטת גלט.**
- לא יעמוד המשיב בתנאי מן התנאים שנקבעו וייקבעו ע"י כב' השופטת גלט, יעצר עד החלטה אחרת, ויובא לתזכורת ערבביות במועד שיקבע.
- יפר המשיב תנאי מהתנאים שנקבעו, יעצר ויובא בפני שופט.
- ניתנה היום, כ"ט תמוז תשע"ז, 23 יולי 2017, בהעדר הצדדים.